

Arrest

nr. 266 581 van 13 januari 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X en X
handelend in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun
minderjarige kinderen
1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X en X, die verklaren van Angolese nationaliteit te zijn, op 8 maart 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat F. JACOBS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing inzake eerste verzoeker (D.E.G.E.S. ofwel E.) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je stelt geboren te zijn in X op X 2010. Je bent minderjarig. Je woonde in Angola bij je ouders en bij je neven, in twee huizen die aan elkaar verbonden waren. Je ging naar school in Angola en speelde met je broer of keek televisie. Je vader ging werken in het ziekenhuis. Op 29 oktober 2017 kwam je samen met je ouders en broer in België toe. Je vader (E.G.D., C.G. X) en moeder (E.D.P.D.E.S., C.G. X) dienden op 8 december 2017 een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ), dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Je moeder noch je vader vermeldde desgevraagd een eigen vrees voor jou of je broers indien jullie zouden terugkeren naar Angola, ze verwezen slechts naar eventuele gevolgen van de problemen die zij zelf meemaakten. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming werd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (verder CGVS) genomen op 18 april 2019. Je ouders dienden op 20 mei 2019 tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV). Op 8 oktober 2019 bevestigde de RvV in haar arrest (arrestnr. 227.204) de beslissing van het CGVS. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Jullie keerden niet terug naar jullie land van herkomst. Op 24 oktober 2019 **werd een eerste verzoek om internationale bescherming voor jou en voor je twee broers ingediend**. Je weet niet waarom je ouders met jou en je broer uit Angola weggingen. Je zegt dat er slechte dingen met jou zouden kunnen gebeuren in Angola, omdat je op het nieuws op de televisie zag dat er daar veel slechte dingen gebeuren.

Je ouders leggen foto's en afbeeldingen van sociale media voor waar gewonde mensen op te zien zijn, mensen met spandoeken en afbeeldingen en posters van vermiste kinderen. Ook leggen zij video's voor waarin mensen getuigen over de politieke situatie in Angola, over corruptie, over manifestaties of over criminele feiten (bvb. in verband met vermiste kinderen). Verder leggen ze een aanwezigheidsattest van de school voor waar jij en je broer C. onderwijs volgen en een uitgebreid verslag van je schoolresultaten. Je vader legt zijn Belgisch rijbewijs voor, verschillende attesten voor opleidingen en cursussen (waaronder een inburgeringscursus) die gevolgd werden in België en stukken die eerdere tewerkstelling in België attesteren.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit het administratieve dossier van je ouders, dat hun eerste (en enige) verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Deze beslissing werd voor jouw beide ouders in beroep bevestigd. De RvV achtte samen met het CGVS dat de verklaringen van je ouders

ongeloofwaardig zijn wat betreft de door hen ingeroepen vrees voor vervolging naar aanleiding van de beweerde problemen van je vader op zijn werk in het ziekenhuis.

Je ouders leggen foto's van mensen met spandoeken en gewonde mensen voor en video's die genomen werden tijdens manifestaties. Het is niet altijd duidelijk wie juist gefotografeerd werd, noch waar of wanneer. In elk geval stelt je moeder dat het algemene informatie betreft en dat jullie niet getoond of genoemd worden in de voorgelegde informatie (zie notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS d.d. 04/02/2021 (verder NPO) van C. en K., p. 5). Bij gevolg is deze informatie weinig relevant met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming in jouw hoofde.

Uit je eigen verklaringen blijkt bovendien dat je geen concrete, persoonlijke vrees hebt in Angola. Gevraagd of je je goed voelde in Angola antwoord je ontkennend. Ter verklaring stel je dat er geen bos was en ook geen zwembad of voetbalveld. Gevraagd of nog andere zaken gebeurden in Angola die je niet fijn vond stel je dat er veel zand op de vloer lag en er ook veel dieven waren. Gevraagd of er wel eens iets met jou zelf gebeurd is in Angola, antwoord je echter ontkennend. Je vreest dat er bij een terugkeer naar Angola slechte dingen met je zouden kunnen gebeuren, omdat je op de televisie zag dat er veel slechte dingen gebeuren. (Zie NPO E., p. 8.) Je haalt echter geen enkel voorval of reden aan waarom jij zelf een specifiek risico zou lopen op vervolging of ernstige schade (NPO E., p. 8). Evenmin weet je waarom je ouders besloten Angola te verlaten en met je broer naar België te komen (NPO E., p. 7).

Er kan dus worden vastgesteld dat je je land van herkomst niet verlaten hebt omwille van redenen die vallen onder het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen. Het artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag stelt immers dat een vluchteling een persoon is "die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen". Jij haalt echter geen enkele van dergelijke problemen in Angola aan.

Verder haal je evenmin zaken aan die beschouwd kunnen worden als een zwaarwegende grond om aan te nemen dat je bij een terugkeer naar je land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet, welke bestaat uit (a) doodstraf of executie of (b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst. Evenmin is er in Angola sprake van een situatie van willekeurig geweld, waardoor een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het begrip reëel risico wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch (RvV 20 november 2017, nr. 195 228). Ook je ouders tonen dus niet met concrete, op jouw persoonlijke situatie betrokken feiten aan dat jij een bijzonder hoog risico loopt om slachtoffer te worden van specifieke vervolgingsfeiten of ernstige schade, waartegen de autoriteiten je bovendien niet zouden kunnen beschermen. De landeninformatie die zij aanbrengen is immers slechts exemplarisch en gaat niet over jou persoonlijk (zie groene map van het administratief dossier en de verklaringen van je moeder, NPO C. en K., p. 5).

Evenmin is er in Angola sprake van een situatie van willekeurig geweld, waardoor een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit artikel 57/6, § 3, 6° Vw. volgt dat het niet volstaat dat een minderjarige verzoeker "nieuwe" feiten of elementen aanhaalt. Opdat je verzoek ontvankelijk kan verklaard worden moet je immers (1) eigen feiten aanhalen én (2) deze eigen feiten moeten bovendien "een apart verzoek rechtvaardigen".

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat er voor jou geen eigen feiten zijn aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

Je ouders leggen voor jou geen documenten voor die je reisweg of identiteit kunnen ondersteunen. Ze leggen wel een aanwezigheidsattest van de school voor waar jij en je broer C. onderwijs volgen en een uitgebreid verslag van je schoolresultaten. Je vader legt zijn Belgisch rijbewijs voor, verschillende attesten voor opleidingen en cursussen (waaronder een inburgeringscursus) die gevolgd werden in België en stukken die eerdere tewerkstelling in België attesteren. Deze stukken zijn niet meteen relevant voor de beoordeling van je verzoek om internationale bescherming. De overige voorgelegde stukken, voor zover duidelijk is waar zij exact over gaan, betreffen exemplarische informatie over Angola die, om redenen hierboven besproken, geen specifieke en persoonlijke nood aan bescherming aantoonst in jouw hoofd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

1.2. De bestreden beslissing inzake tweede verzoeker (D.C.D.E.S. ofwel C.) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Uit jouw dossier blijkt dat je op 7 januari 2014 geboren werd in Luanda, Angola. Je bent minderjarig. Je kwam op 29 oktober 2017 samen met je ouders en broer in België toe. Je vader (E.G.D., C.G. 17/19330) en moeder (E.D.P.D.E.S., C.G. 17/ 19329) dienden op 8 december 2017 een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ), dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Je moeder noch je vader vermeldde desgevraagd een eigen vrees voor jou of je broers indien jullie zouden terugkeren naar Angola, ze verwezen slechts naar eventuele gevolgen van de problemen die zij zelf meemaakten. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming werd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (verder CGVS) genomen op 18 april 2019. Je ouders dienden op 20 mei 2019 tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV). Op 8 oktober 2019 bevestigde de RvV in haar arrest (arrestnr. 227.204) de beslissing van het CGVS. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Jullie keerden niet terug naar jullie land van herkomst. Op 24 oktober 2019 **werd een eerste verzoek om internationale bescherming voor jou en voor je twee broers ingediend**. Je ouders stellen dat de algemene situatie in Angola hen ervan weerhoudt met hun kinderen terug te keren naar Angola. Je moeder haalt het gedrag van de president aan, stelt dat hij geen goed leider is en dat er veel betoogd wordt. Ze verwijst naar orgaanhandel, stelt dat er veel kinderen en jongeren vermist zijn en het leven erg moeilijk is in Angola. Ze stelt tevens dat ze geen huis en geen werk meer heeft in Angola. Ook je vader stelt dat het moeilijk zal zijn werk te vinden in Angola. Verder verwijst hij naar de algemene gezondheidssituatie, hoge mortaliteit, het gebrek aan kwalitatief onderwijs en kwalitatieve gezondheidszorg in Angola en de hoge criminaliteitscijfers. Net zoals je moeder haalt hij orgaanhandel aan.

Je ouders leggen foto's en afbeeldingen van sociale media voor waar gewonde mensen op te zien zijn, mensen met spandoeken en afbeeldingen en posters van vermiste kinderen. Ook leggen zij video's voor waarin mensen getuigen over de politieke situatie in Angola, over corruptie, over manifestaties of over criminele feiten (bvb. in verband met vermiste kinderen). Verder leggen ze voor jou een aanwezigheidsattest van de school voor waar jij en je broer E. onderwijs volgen. Je vader legt zijn Belgisch rijbewijs voor, verschillende attesten voor opleidingen en cursussen (waaronder een inburgeringscursus) die gevolgd werden in België en stukken die eerdere tewerkstelling in België attesteren.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werden – gezien je jonge leeftijd - je ouders uitgenodigd om je verzoek om internationale bescherming toe te lichten. Het persoonlijk onderhoud werd afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; het persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden in het bijzijn van je advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en bij de beoordeling werd rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit je administratieve dossier en uit de verklaringen van je ouders op het Commissariaat-generaal dat je verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op gronden die te maken hebben met de algemene situatie in Angola en met de economische situatie van je ouders. Zo haalt je moeder het gedrag van de president aan, stelt ze dat hij geen goed leider is en dat er veel betoogd wordt. Ze verwijst naar orgaanhandel, stelt dat er veel kinderen en jongeren vermist zijn en het leven erg moeilijk is in Angola. Ze stelt tevens dat ze geen huis en geen werk meer heeft in Angola. (Zie notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 04/02/2021 (verder NPO), p. 4, 5.) Ook je vader stelt dat het moeilijk zal zijn werk te vinden in Angola. Verder verwijst hij naar de algemene gezondheidssituatie, hoge mortaliteit, het gebrek aan kwalitatief onderwijs en kwalitatieve gezondheidszorg in Angola en de hoge criminaliteitscijfers. Net zoals je moeder haalt hij orgaanhandel aan. (Zie NPO, p. 8.)

Met betrekking tot de opmerking dat er betoogd wordt tegen de president en dat er jongeren gedood worden, dient opgemerkt dat niet kan worden ingezien hoe jij als zevenjarige schade zou kunnen ondervinden van het feit dat er in Angola mensen zijn die tegen de president betogen en dat de politie hierop hardhandig ingrijpt tegen de betogers. Je ouders leggen in dit verband foto's van mensen met spandoeken en gewonde mensen voor en video's die genomen werden tijdens manifestaties. Het is niet altijd duidelijk wie juist gefotografeerd werd, noch waar of wanneer. In elk geval stelt je moeder dat het algemene informatie betreft en dat jullie niet getoond of genoemd worden in de voorgelegde informatie (NPO, p. 5). Bij gevolg is deze informatie weinig relevant met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming in jouw hoofde.

Verder kan slechts opgemerkt worden dat een gebrek aan kwalitatief onderwijs of gezondheidsvoorzieningen niet behoort tot de redenen die vallen onder het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen. Hetzelfde geldt voor economische en/of praktische overwegingen zoals moeilijkheden om werk te vinden en de verzuchting dat het huis waar jullie woonden intussen door je ooms wordt bewoond en jullie dus op zoek zullen moeten naar een andere woonst (NPO, p. 4, 8). Het artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag stelt immers dat een vluchteling een persoon is “die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen”.

Verder halen je ouders evenmin concrete en persoonlijke feiten aan die beschouwd kunnen worden als een zwaarwegende grond om aan te nemen dat jij bij een terugkeer naar je land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de

Vreemdelingenwet, welke bestaat uit (a) doodstraf of executie of (b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst. Een loutere verwijzing naar incidentele voorvallen die in de pers of op sociale media verschijnen, zoals gewelddadig politieoptreden tijdens manifestaties of het probleem van orgaanhandel, volstaat geenszins om in jouw hoofde een reëel risico op ernstige schade aan te tonen (NPO, p. 5, 8, 9). Met betrekking tot de stelling van je ouders dat kinderen in Angola ontvoerd worden voor hun organen, dient opgemerkt dat zij niet aantonen waarom jij specifiek een groot risico loopt ontvoerd te worden bij een terugkeer naar Angola (NPO, p. 5, 8). Bovendien blijkt dat mensenhandel met het oog op orgaanhandel strafbaar is in Angola en dat mensenhandel er onderzocht wordt in samenwerking met de autoriteiten van andere landen (zie informatie in de blauwe map van het administratief dossier).

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het begrip reëel risico wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch (RvV 20 november 2017, nr. 195 228). Je ouders tonen niet met concrete, op jouw persoonlijke situatie betrokken feiten aan dat jij een bijzonder hoog risico loopt om slachtoffer te worden van specifieke vervolgingsfeiten of ernstige schade, waartegen de autoriteiten je bovendien niet zouden kunnen beschermen. De landeninformatie die zij aanbrengen is immers slechts exemplarisch en gaat niet over jou persoonlijk (zie groene map van het administratief dossier en de verklaringen van je moeder, NPO, p. 5).

Evenmin is er in Angola sprake van een situatie van willekeurig geweld, waardoor een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit artikel 57/6, § 3, 6° Vw. volgt dat het niet volstaat dat een minderjarige verzoeker "nieuwe" feiten of elementen aanhaalt. Opdat je verzoek ontvankelijk kan verklaard worden moet je immers (1) eigen feiten aanhalen én (2) deze eigen feiten moeten bovendien "een apart verzoek rechtvaardigen".

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat er voor jou geen eigen feiten zijn aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

Je ouders leggen voor jou geen documenten voor die je reisweg of identiteit kunnen ondersteunen. Ze leggen wel een aanwezigheidsattest van de school voor waar jij en je broer E. onderwijs volgen. Je vader legt zijn Belgisch rijbewijs voor, verschillende attesten voor opleidingen en cursussen (waaronder een inburgeringscursus) die gevolgd werden in België en stukken die eerdere tewerkstelling in België attesteren. Deze stukken zijn niet meteen relevant voor de beoordeling van je verzoek om internationale bescherming. De overige voorgelegde stukken, voor zover duidelijk is waar zij exact over gaan, betreffen exemplarische informatie over Angola die, om redenen hierboven besproken, geen specifieke en persoonlijke nood aan bescherming aantoont in jouw hoofde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

1.3. De bestreden beslissing inzake derde verzoeker (D.P.D.E.S.K. ofwel K.) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Uit jouw dossier blijkt dat je op 22 september 2018 geboren werd in Luik, België. Je bent minderjarig. Je ouders en broers kwamen op 29 oktober 2017 in België toe. Je vader (E.G.D., C.G. 17/19330) en moeder (E.D.P.D.E.S., C.G. 17/ 19329) dienden op 8 december 2017 een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ), dat op basis van artikel

57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Op hun onderhoud in 2019 in het kader van hun eerste verzoek vermeldde je moeder noch je vader desgevraagd een eigen vrees voor jou of je broers indien jullie zouden terugkeren naar Angola, ze verwezen slechts naar eventuele gevolgen van de problemen die zij zelf meemaakten. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming werd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (verder CGVS) genomen op 18 april 2019. Je ouders dienden op 20 mei 2019 tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV). Op 8 oktober 2019 bevestigde de RvV in haar arrest (arrestnr. 227.204) de beslissing van het CGVS. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Jullie keerden niet terug naar jullie land van herkomst. Op 24 oktober 2019 **werd een eerste verzoek om internationale bescherming voor jou en voor je twee broers ingediend**. Je ouders stellen dat de algemene situatie in Angola hen ervan weerhoudt met hun kinderen terug te keren naar Angola. Je moeder haalt het gedrag van de president aan, stelt dat hij geen goed leider is en dat er veel betoogd wordt. Ze verwijst naar orgaanhandel, stelt dat er veel kinderen en jongeren vermist zijn en het leven erg moeilijk is in Angola. Ze stelt tevens dat ze geen huis en geen werk meer heeft in Angola. Ook je vader stelt dat het moeilijk zal zijn werk te vinden in Angola. Verder verwijst hij naar de algemene gezondheidssituatie, hoge mortaliteit, het gebrek aan kwalitatief onderwijs en kwalitatieve gezondheidszorg in Angola en de hoge criminaliteitscijfers. Net zoals je moeder haalt hij orgaanhandel aan.

Je ouders leggen foto's en afbeeldingen van sociale media voor waar gewonde mensen op te zien zijn, mensen met spandoeken en afbeeldingen en posters van vermiste kinderen. Ook leggen zij video's voor waarin mensen getuigen over de politieke situatie in Angola, over corruptie, over manifestaties of over criminele feiten (bvb. in verband met vermiste kinderen). Verder leggen zij een aanwezigheidsattest van de school voor waar je broers E. en C. onderwijs volgen en documenten van het ziekenhuis in verband met uw geboorte. Je vader legt zijn Belgisch rijbewijs voor, verschillende attesten voor opleidingen en cursussen (waaronder een inburgeringscursus) die gevolgd werden in België en stukken die eerdere tewerkstelling in België attesteren.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werden – gezien je jonge leeftijd - je ouders uitgenodigd om je verzoek om internationale bescherming toe te lichten. Het persoonlijk onderhoud werd afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; het persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden in het bijzijn van je advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en bij de beoordeling werd rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit je administratieve dossier en uit de verklaringen van je ouders op het Commissariaat-generaal dat je verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op gronden die te maken hebben met de algemene situatie in Angola en met de economische situatie van je ouders.

Zo haalt je moeder het gedrag van de president aan, stelt ze dat hij geen goed leider is en dat er veel betoogd wordt. Ze verwijst naar orgaanhandel, stelt dat er veel kinderen en jongeren vermist zijn en het leven erg moeilijk is in Angola. Ze stelt tevens dat ze geen huis en geen werk meer heeft in Angola. (Zie notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 04/02/2021 (verder NPO), p. 4, 5.) Ook je vader stelt dat het moeilijk zal zijn werk te vinden in Angola. Verder verwijst hij naar de algemene gezondheidssituatie, hoge mortaliteit, het gebrek aan kwalitatief onderwijs en kwalitatieve gezondheidszorg in Angola en de hoge criminaliteitscijfers. Net zoals je moeder haalt hij orgaanhandel aan. (Zie NPO, p. 8.)

Met betrekking tot de opmerking dat er betoogd wordt tegen de president en dat er jongeren gedood worden, dient opgemerkt dat niet kan worden ingezien hoe jij als tweejarige schade zou kunnen ondervinden van het feit dat er in Angola mensen zijn die tegen de president betogen en dat de politie hierop hardhandig ingrijpt tegen de betogers. Je ouders leggen in dit verband foto's van mensen met spandoeken en gewonde mensen voor en video's die genomen werden tijdens manifestaties. Het is niet altijd duidelijk wie juist gefotografeerd werd, noch waar of wanneer. In elk geval stelt je moeder dat het algemene informatie betreft en dat jullie niet getoond of genoemd worden in de voorgelegde informatie (NPO, p. 5). Bij gevolg is deze informatie weinig relevant met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming in jouw hoofde.

Verder kan slechts opgemerkt worden dat een gebrek aan kwalitatief onderwijs of gezondheidsvoorzieningen niet behoort tot de redenen die vallen onder het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen. Hetzelfde geldt voor economische en/of praktische overwegingen zoals moeilijkheden om werk te vinden en de verzuchting dat het huis waar jullie woonden intussen door je ooms wordt bewoond en jullie dus op zoek zullen moeten naar een andere woonst (NPO, p. 4, 8). Het artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag stelt immers dat een vluchteling een persoon is "die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen".

Verder halen je ouders evenmin concrete en persoonlijke feiten aan die beschouwd kunnen worden als een zwaarwegende grond om aan te nemen dat jij bij een terugkeer naar je land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet, welke bestaat uit (a) doodstraf of executie of (b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst. Een loutere verwijzing naar incidentele voorvallen die in de pers of op sociale media verschijnen, zoals gewelddadig politieoptreden tijdens manifestaties of het probleem van orgaanhandel, volstaat geenszins om in jouw hoofde een reëel risico op ernstige schade aan te tonen (NPO, p. 5, 8, 9). Met betrekking tot de stelling van je ouders dat kinderen in Angola ontvoerd worden voor hun organen, dient opgemerkt dat zij niet aantonen waarom jij specifiek een groot risico loopt ontvoerd te worden bij een terugkeer naar Angola (NPO, p. 5, 8). Bovendien blijkt dat mensenhandel met het oog op orgaanhandel strafbaar is in Angola en dat mensenhandel er onderzocht wordt in samenwerking met de autoriteiten van andere landen (zie informatie in de blauwe map van het administratief dossier).

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het begrip reëel risico wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch (RvV 20 november 2017, nr. 195 228). Je ouders tonen niet met concrete, op jouw persoonlijke situatie betrokken feiten aan dat jij een bijzonder hoog risico loopt om slachtoffer te worden van specifieke vervolgingsfeiten of ernstige schade, waartegen de autoriteiten je bovendien niet zouden kunnen beschermen.

De landeninformatie die zij aanbrengen is immers slechts exemplarisch en gaat niet over jou persoonlijk (zie groene map van het administratief dossier en de verklaringen van je moeder, NPO, p. 5).

Evenmin is er in Angola sprake van een situatie van willekeurig geweld, waardoor een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gevraagd wat je moeder vreest voor jou specifiek, indien je zou terugkeren, antwoordt ze bovendien zelf dat je hier geboren bent en vraagt ze zich luidop af hoe er dan met jou iets zou kunnen gebeuren (NPO, p. 4), wat er op wijst dat ze geen specifieke of persoonlijke problemen voorziet wanneer jij je naar Angola zou begeven.

Uit artikel 57/6, § 3, 6° Vw. volgt dat het niet volstaat dat een minderjarige verzoeker "nieuwe" feiten of elementen aanhaalt. Opdat je verzoek ontvankelijk kan verklaard worden moet je immers (1) eigen feiten aanhalen én (2) deze eigen feiten moeten bovendien "een apart verzoek rechtvaardigen".

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat er voor jou geen eigen feiten zijn aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

Je ouders leggen voor jou een geboortecertificaat voor, een attest voor het verkrijgen van postnatale rust, voor het verkrijgen van een geboortetoeslag, een geboortebericht en een medisch rapport betreffende het verloop van je geboorte en je fysieke toestand na de geboorte. Verder leggen zij een aanwezigheidsattest van de school voor waar je broers onderwijs volgen. Je vader legt zijn Belgisch rijbewijs voor, verschillende attesten voor opleidingen en cursussen (waaronder een inburgeringscursus) die gevolgd werden in België en stukken die eerdere tewerkstelling in België attesteren. Voornoemde stukken wijzigen geenszins de beoordeling van je verzoek om internationale bescherming. De overige voorgelegde stukken, voor zover duidelijk is waar zij exact over gaan, betreffen exemplarische informatie over Angola die, om redenen hierboven besproken, geen specifieke en persoonlijke nood aan bescherming aantoonst in jouw hoofd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

Verzoekschrift

2. In een eerste en enig middel beroepen verzoekers zich op de navolgende schendingen:

"Schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, met artikel 41 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna : het Handvest) en met artikels 23 en 39 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (hierna : de Procedurerichtlijn).

Schending van art. 2 par. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve akten, artikel 48/3 en 48/4, 57/6 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling; .

Schending van het beginsel van behoorlijk bestuur waaronder de zorgvuldigheidsplicht, principes van machtsoverschrijding ;

Schending van artikel 3 van de Conventie van de Mens getekend te Rome op 04.11.1950; (EVRM)".

Verzoekers ontwikkelen het middel als volgt:

"Dat echter de motivering moet betrekking hebben op de ingeroepen feiten, waarbij melding moet worden gemaakt van de toepasselijke juridische regels en waarbij dient gemeld te worden hoe en waarom deze juridische regels hebben aanleiding gegeven tot de genomen beslissing;

Bovendien stelt de wet dat de motivering afdoende dient te zijn.

Teneinde als afdoende kunnen beschouwd te worden dient de motivatie steun te vinden in het administratief dossier en alle elementen die ter kennis van de administratie werden gebracht in overweging te nemen.

De algemene beginselen van behoorlijk bestuur veronderstellen eveneens dat de administratie bij het uitoefenen van enige weigeringsbevoegdheid en waaronder de beslissing tot weigering van inoverwegingsname zelfs een extreem geval is van weigering, zorgvuldig en redelijk te werk moet gaan; Deze zorgvuldigheidsplicht houdt in dat het bestuursorgaan alle rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen moet afwegen en dat de voor de belanghebbende nadelige gevolgen niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen;

Overwegende dat de beslissing is genomen op grond van artikel 57/6 § 3, 6° , nieuwe versie van toepassing sedert 22.03.2018 van de Vreemdelingen wet.

Art. 57/6/2. [...]

De nieuwe wet blijkt niet meer te voorzien dat het CGVS "op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement" zou oordelen;

Het CGVS besluit het volgende INZAKE HET OUDSTE KIND E. en dezelfde motivatie wordt herhaald wat betreft de twee andere minderjarigen

[...]

Dat de verzoekenbde partij laat opwerpen dat de kinderen in Angola geen school liepen daar waar zij thans degelijk school lopen,.

E. en C. lopen school en in september zal K. eveneens schoollopen.

Dat dit inhoudt dat de kinderen buiten de hoede en bewaking van de ouders geraken en dat zij derhalve zich moeten verplaatsen om naar school te gaan.

Dat zij een risico tot onvoering lopen op weg naar school en op school ook het slachtoffer kunnen worden van terroristische aanvallen, van benden die kinderen ontvoeren enz.

Dat de vader ook zijn heft geuit wegens de crisis en zijn problemen geen werk meer te zullen vinden in geval van terugkeer, zodat hij vreesde zijn gezin niet meer in de elementaire behoeften te kunnen voorzien.

Dat de kinderen hierbij rechtstreeks getroffen worden verles de vader thans vreest hen niet meer te kunnen onderhouden, hetgeen , na de voeding ook inhoudt dat de kinderen geen school meer zouden kunnen lopen.

Dat geen rekening gehouden werd met het hoogste voordeel van de kinderen en dat deze situatie nieuw is omdat de situatie in Angola verslechterd is sedert de eerste afgesloten procedure van de ouders en dat de Coronacrisis de sociale ongelijkheden in Angola nog vermeerderd heeft; de middenstand dreigt verdwijnen.

Dat deze toestand nieuw is en niet onderzocht werd.

Deze toestand raakt uiteraard de ganse bevolking zodat men moeilijk inziet waarom en hoed de verzoekende partij aan deze situatie zou ontsnappen;

Dat de volgende artikels deze toestand bevestigen

[citaten uit algemene informatie en artikelen]

Dat hierbij dient te worden herinnerd dat het gezin in Luanda woonde, een stad waar heugensprekelijk gevaarlijk is om te wonen.

Dat de vader die zich heeft uitgesproken als verantwoordelijke voor het jongste kind uitdrukkelijk gesteld heeft dat hij de armoede vreesde daarbij niet inzag hoe aan een werk te gaan om zijn gezin te voeden, in geval van terugkeer.

Dat Amnesty International duidelijk stelt dat de Corona crisis een directe impact heeft op de economische toestand en dat mensen begen omdat zij honger hebben, een elementaire behoefte.

Dat de regering hiervoor verantwoordelijk wordt gesteld, hetgeen een nieuwe politieke context inhoudt

[...]

Dat de beslissing op geen enkel ogenblik melding maakt van deze nieuwe situatie, ook te linken aan de huidige crisis zodat de beslissing niet op een correcte feitenvinding steunt.

Dat het onderzoek of de verzoekende partijen al dan niet in een niet aanvaardbare situatie en mensonterende situatie zouden beraken behoort tot het onderzoek ten gronde.

De beslissing dient derhalve te worden vernietigd.

Dat uit de beslissing evenmin blijkt dat het CGVS tot een inhoudelijk, daadwerkelijk onderzoek is overgegaan van de nieuwe voorgelegde toestand en nieuwe voorgelegde materiële elementen , die eigen zijn aan de kinderen ;

De beslissing dient derhalve te worden vernietigd.

Dat verder dient te worden vastgesteld dat de redenering gevolgd door het CGVS in casu niet coherent noch redelijk is zoals hoger reeds uiteengezet werd.

Dat dit eveneens volstaat om de beslissing nietig te maken."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom de verzoekers om internationale bescherming al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekers nood hebben aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoekers bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (*cf.* EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een

verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekers in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

6. In de hoofding van het verzoekschrift voeren verzoekers volgende schendingen aan: *“Schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, met artikel 41 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna : het Handvest) en met artikels 23 en 39 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (hierna : de Procedurerichtlijn).”*.

Verzoekers beperken zich tot de opsomming van deze bepalingen doch lichten niet toe op welke wijze zij deze concreet geschonden achten.

Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een *“middel”* vereist daarbij dat de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid, alsook de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen concreet geschonden zijn.

7. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen werden genomen, bepaalt dat de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer:

“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

8. Voorafgaand dient opgemerkt dat verzoekers' ouders reeds een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend in België en dat de commissaris-generaal in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming op 18 april 2019 besliste tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekers' ouders tekenden beroep aan tegen de beslissingen van de commissaris-generaal genomen in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming, waarop de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissingen bevestigde (RvV arresten nrs. 227 204 en 227 205 van 8 oktober 2019). Verzoekers' ouders tekenden geen cassatieberoep aan bij de Raad van State tegen voormelde beslissingen van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

9. Verzoekers voeren in het verzoekschrift aan dat ze bij terugkeer naar Angola het risico lopen te worden ontvoerd op weg naar school en het slachtoffer te worden van een terroristische aanval op school, dat hun vader geen werk meer zal vinden en niet in hun elementaire behoeften zal kunnen voorzien en dat de economische situatie in Angola – mede door de coronacrisis – verslechterd is.

Wat betreft hun vrees om ontvoerd of het slachtoffer van een terroristische aanval te worden, beperken verzoekers zich tot een loutere bewering en concretiseren zij deze vrees op geen enkele wijze. De verwijzing naar landeninformatie aangaande de algemene veiligheidssituatie in Angola, die algemeen van aard is en geenszins betrekking heeft op verzoekers persoonlijk, kan allermist de toekenning van internationale bescherming in hoofde van verzoekers rechtvaardigen.

Deze informatie volstaat niet om aan te tonen dat verzoekers bij een terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoekers dienen de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijven hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Voorts volstaat de loutere verwijzing in het verzoekschrift naar algemene landeninformatie over de economische toestand en gevolgen van de corona-pandemie in Angola niet om *in concreto* aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst zouden worden geconfronteerd met socio-economische

omstandigheden die dermate precair zijn dat zij een verhoogd risico op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon zouden vormen.

Daar waar verzoekers stellen dat hun vader geen werk zal vinden in Angola en bijgevolg niet zal kunnen voorzien in hun elementaire behoeften, dient opgemerkt dat verzoekers zich beperken tot loutere beweringen en veronderstellingen, doch op geen enkele manier concreet aantonen dat verzoekers' vader geen werk zal vinden in Angola, noch dat verzoekers hierdoor een gegronde vrees voor vervolging koesteren, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen.

10. Gelet op het voorgaande bieden verzoekers in het verzoekschrift geen dienstig verweer tegen de terechte en pertinente motiveringen in de bestreden beslissingen.

De elementen van deze motiveringen zijn de volgende:

- verzoekers' verzoeken om internationale bescherming berusten hoofdzakelijk op gronden die te maken hebben met de algemene situatie in Angola en de economische situatie van hun ouders;
- gebrek aan kwalitatief onderwijs of gezondheidsvoorzieningen en economische overwegingen houden geen verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie;
- de neergelegde algemene informatie inzake manifestaties of het probleem van orgaanhandel hebben geen betrekking op verzoekers persoonlijk en volstaan geenszins om in hun hoofde een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken;
- wat betreft de stelling van verzoekers' ouders dat kinderen in Angola ontvoerd worden voor hun organen, tonen zij niet aan waarom verzoekers specifiek een risico lopen ontvoerd te worden bij een terugkeer naar Angola;
- er is in Angola geen sprake van een situatie van willekeurig geweld, waardoor een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

11. De Raad stelt verder vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden nood aan internationale bescherming.

12. Gelet op het voorgaande wordt in de bestreden beslissingen terecht besloten dat verzoekers geen eigen feiten hebben aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS